

Като ся събудимъ, тръба да постоимъ малко въ дръхитѣ, че послѣ да излѣземъ прилично и тихо. Никога да не стоимъ въ дръхитѣ и да приказвами.

Тръба, кога ся събудїхтѣ, облѣкътѣ и омыкътѣ дѣцата, да ги подканями да си исчетажтѣ обыкновеннитѣ молитви, колкото могжтѣ.

Тръба да ги научвами да не заборавятъ една такава свята длъжностъ. Много пѫти дѣцата, кога ся обличатѣ, четажтѣ и молитвата си. Богъ нещо отъ настъ само да си мърдами устнитѣ и да бърборимъ, нѣ иска сърдцето ни и мыслитѣ ни да сѫ обърнати къмъ неговото величество.

Дѣцата тръба да научвами да не си лѣгатъ, докѣ не поздравиже родителитѣ си и учителитѣ си; защото какъ ще си покажиже инжѣ почетътѣ къмъ онія, които имъ сѫ дали животъ и къмъ онія, които сѫ намѣсто родителитѣ?

Тръба да сми благонравни и цѣломѣдренни, кога си лѣгами и кога ставами. Голѣмъ грѣхъ е да си лѣгами безъ да ся поклонимъ Богу, безъ да му благодаримъ за дароветѣ и добринитѣ, които ни дава.

II. ТЕМЫТЕ И ВЪ

Какъ да ся обличями и да ся събличями.

Кога станатъ доволно Ѣгки, тръба да научвами дѣцата да ся събличатъ и обличатъ сами; чиноветѣ и богатството не могжтѣ направи исклучение въ това, нѣ само мързелътъ.

Колкото голѣма и да е лѣтната горѣщина, срамотно е да излизами прѣдъ кого да е съ боси нозѣ, съ разгашенъ коремъ, съ раскрыти гърди и съ гола шия.

Ако людите бѣхѫ по внимателни и по добронравни, не щѣхми да сми длъжни да давами правила,